

Torek, 5. april 2011

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

Migracijski tokovi, ki nastajajo zaradi nestabilnosti: obseg in vloga zunanje politike EU

P7_TA(2011)0121

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o migracijskih tokovih, ki nastajajo zaradi nestabilnosti: obseg in vloga zunanje politike EU (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1638/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o splošnih določbah o ustanovitvi evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1717/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za stabilnost ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1889/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi instrumenta financiranja za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po svetu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega v Cotonouju 23. junija 2000 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov, ki je bila sprejeta 18. decembra 1990,
- ob upoštevanju Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 in protokola k tej konvenciji o statusu beguncev, sprejetega 31. januarja 1967,

⁽¹⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 1.⁽²⁾ UL L 327, 24.11.2006, str. 1.⁽³⁾ UL L 386, 29.12.2006, str. 1.⁽⁴⁾ UL L 378, 27.12.2006, str. 41.⁽⁵⁾ UL L 163, 2.7.1996, str. 1.⁽⁶⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.⁽⁷⁾ UL L 201, 3.8.2010, str. 30.

Torek, 5. april 2011

- ob upoštevanju globalnega pristopa k vprašanju migracij, ki ga je Evropski svet sprejel 13. decembra 2005 in ki opredeljuje zunanjo razsežnost politike priseljevanja in njene tri glavne prednostne naloge, namreč spodbujanje zakonitega priseljevanja, boj proti nezakonitemu priseljevanju ter krepitev povezave med migracijo in razvojem,
- ob upoštevanju evropskega pakta o priseljevanju in azilu, ki ga je Svet sprejel oktobra 2008, prvega letnega poročila Komisije o priseljevanju in azilu iz leta 2009 (KOM(2010)0214) in zaključkih Sveta o nadaljnjih ukrepih Evropskega pakta o migracijah in azilu z dne 3. junija 2010,
- ob upoštevanju skupne izjave z vrhovnega srečanja Afrika-EU o migracijah in razvoju, podpisane v Sirti 23. novembra 2006, ki poudarja, da se morajo afriške in evropske države zavezati k partnerstvu med državami izvora ter tranzitnimi in ciljnim državami, da bi bolje urejale migracijo, ob upoštevanju njene povezave z razvojem,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 18. in 19. junija 2009 o nezakonitem priseljevanju,
- ob upoštevanju stockholmskega programa za obdobje 2010–2014, evropskega pakta o imigraciji in azilu ter akcijskega načrta Komisije za izvajanje stockholmskega programa (KOM(2010)0171),
- ob upoštevanju poročila visoke predstavnice in Komisije o podnebnih spremembah in mednarodni varnosti z dne 14. marca 2008, zadevnih priporočil z dne 18. decembra 2008 in sklepov Sveta z dne 8. decembra 2009,
- ob upoštevanju skupne izjave z ministrske konference o oblikovanju partnerstev na področju migracije, ki je potekala 27. in 28. aprila 2009 v Pragi,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu iz decembra 2000 in njenih protokolov,
- ob upoštevanju sporazuma o programu sodelovanja med EU in Libijo na področju migracij, ki so ga 4. oktobra 2010 v Tripoliju podpisali komisarka Malmströmova in komisar Füle ter v imenu Libije g. Musa Kusa, sekretar splošnega ljudskega odbora za zunanje zadeve in mednarodno sodelovanje, in g. Junis Al Obejdi, sekretar splošnega ljudskega odbora za javno varnost,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 20. januarja 2011 o pogajanjih o okvirnem sporazumu med EU in Libijo ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju deklaracije iz Tripolija, objavljene na tretjem vrhu Afrika-EU, ki je potekal v libijskem Tripoliju 29. in 30. novembra 2010,
- ob upoštevanju govora Catherine Ashton, podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanjo politiko in varnostne zadeve, v varnostnem svetu ZN 4. maja 2010, v katerem je poudarila, da je treba oblikovati celosten pristop h kriznemu upravljanju in gradnji miru, ter opozorila na očitne povezave med varnostjo, razvojem in človekovimi pravicami,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (direktiva o modri karti) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju skupne izjave s praškega vrhovnega srečanja o vzhodnem partnerstvu z dne 7. maja 2009, na katerem je bilo ustanovljeno vzhodno partnerstvo,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ UL L 155, 18.6.2009, str. 17.

Torek, 5. april 2011

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. septembra 2010 o zmanjševanju revščine in odpiranju novih delovnih mest v državah v razvoju: pot naprej ⁽¹⁾, zlasti odstavkov 71, 72 in 73,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. decembra 2010 o eritrejskih beguncih, ki jih kot talce zadržujejo na Sinaju ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sklepov predsedstva s konference o multidisciplinarnem pristopu k preprečevanju trgovine z ljudmi, pregonu trgovcev in zaščiti žrtev z dne 27. januarja 2011,
- ob upoštevanju člena 80 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da morajo politike glede mejnih kontrol, azila in imigracije temeljiti na načelu solidarnosti in poštene delitve odgovornosti med državami članicami, vključno s finančnimi posledicami, in da lahko akti, ki jih Unija sprejme v skladu s tem poglavjem, po potrebi vsebujejo ustrezne ukrepe za uveljavljanje tega načela,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenj Odbora za razvoj ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0075/2011),
 - A. ker so politična, socialna in gospodarska nestabilnost, pomanjkanje varnosti, politična represija in avtoritativni režimi glavne gonilne sile migracije, zlasti nezakonite, saj prizadete skupnosti oropajo trajnih možnosti in dohodka doma, ljudi pa pravice do izbire, ali bodo odšli v tujino ali ostali v domovini, povrh pa nenehno ogrožajo njihova življenja, tako da jim ne preostane nič drugega kot migracija; ker so podnebne spremembe in propadanje okolja vse pogostejši razlog za migracije,
 - B. ker migracijo, ki nastane zaradi nestabilnosti, sprožajo zlasti vojna in oboroženi konflikti oziroma tveganja, ki jih prinašajo, kršitve človekovih pravic – vključno s preganjanjem ali omejevanjem pravic političnih nasprotnikov, manjšin, tako verskih in etničnih kot lezbijk, gejev, biseksualcev, transvestitov in transseksualcev, in prikrajšanih skupin – naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, slabi gospodarski obeti, ki ne omogočajo preživetja ter pomanjkanje trajnostnih struktur za demokracijo, dobro vodenje ter spoštovanje in spodbujanje državljskih, političnih, kulturnih, gospodarskih in socialnih pravic,
 - C. ker je migracija kot dolgoleten svetovni pojav prispevala k izmenjavi idej, hkrati pa prinesla izzive, povezane z vključevanjem priseljencev v gostiteljske družbe, ter tako prispevala h kulturnemu in gospodarskemu bogastvu Evropske unije in izpostavila vprašanja socialne vključenosti in prilagajanja; ker EU za podporo starajočega se prebivalstva in reševanje drugih družbenih in gospodarskih težav potrebuje obsežno, vendar nadzirano priseljevanje,
 - D. ker so migracijski tokovi v preteklosti spreminjali smer glede na to, kje so bili pritiski največji, vendar niso nikdar prenehali, ker migracije ni mogoče ustaviti in ker se bosta v prihodnjih desetletjih najverjetneje spremenila njen obseg in zapletenost, zato jo je treba uravnati tako, da se prepreči človeško trpljenje,
 - E. ker je zakonita migracija najboljša pot za posameznika, ki si želi zapustiti izvorno državo, in za ciljno državo,
 - F. ker pritiske zaradi nezakonitih migracijskih tokov, ki jih povzroča nestabilnost, najbolj občutijo države članice, ki ležijo bližje zunanjim mejam EU,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0496.

Torek, 5. april 2011

- G. ker konvencije ZN o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov doslej ni ratificirala še nobena država članica EU, ker je ta konvencija najobsežnejši mednarodni pravni okvir za zaščito pravic delavcev migrantov in njihovih družinskih članov in ker usmerja države k ukrepom, ki jih je treba sprejeti, da se spoštujejo pravice migrantov pri oblikovanju in izvajanju politik v zvezi z delovno migracijo,
- H. ker ima gospodarska nestabilnost še posebej velik vpliv na mlade generacije, ženske in manjšine ali prikrajšane skupine, ki nimajo možnosti za zaposlitev in zato lahko še toliko prej postanejo žrtev nasilja, radikalizacije in novačenja terorističnih skupin,
- I. ker so podnebne spremembe povezane s pomanjkanjem hrane in vode, krčenjem gozdov in degradacijo tal ter so vse pogosteje opredeljene kot velika grožnja mednarodni varnosti in stabilnosti,
- J. ker je treba pomagati ljudem, ki so bili prisiljeni zapustiti svoje domove zaradi večjih nesreč, ki so jih povzročile podnebne spremembe, prav tako pa jih je treba zaščititi; ker sedanja zakonodaja beguncem iz podnebnih razlogov ne priznava pravice do mednarodne zaščite,
- K. ker je na nekaterih območjih, ki so jih podnebne spremembe najbolj prizadele in povzročile izgubo biotske raznovrstnosti, kot je na primer Sahel, migracija postala edini način prilagajanja spreminjajočemu se podnebjju,
- L. ker so nekateri migranti lahko tudi prosilci za azil in lahko postanejo uradno priznani begunci,
- M. ker izkoriščanje nezakonitega preseljevanja ne ogroža samo življenj migrantov, temveč je pogosto povezano z najhujšimi zlorabami človekovih pravic, vključno s suženjskim delom, spolnim izkoriščanjem, zlorabo otrok in spolnim nasiljem; ker bi bilo treba povečati učinkovitost ukrepov EU za preprečevanje takšnih zlorab in zaščito priseljencev, tudi nezakonitih, v hudih stiskah,
- N. ker tihotapljenje migrantov zadeva skoraj vse države na svetu; ker je izkoriščanje nezakonitih priseljencev, ki je na žalost donosna komercialna dejavnost organiziranega kriminala, lahko povezano s tihotapljenjem orožja ter preprodajo mamil in ljudi; ker je izkoriščanje nezakonite migracije eden izmed virov financiranja skrajnih in terorističnih skupin in ker tako migranti hitreje postanejo žrtve organiziranih kriminalnih skupin in ekstremističnih mrež,
- O. ker bi morali v politikah EU posebno pozornost posvetiti najranljivejšim migrantom, zlasti mladoletnim osebam brez spremstva,
- P. ker nezakonito preseljevanje vpliva na upravljanje migracijskih tokov in sposobnost sprejemanja tako v ciljnih kot v tranzitnih državah; ker bi utegnilo v določenih tranzitnih državah negativno vplivati na trajnost in razvojne možnosti domačega trga delovne sile ter zanetiti še večjo nestabilnost,
- Q. ker bi pričakovana demografska rast v izvornih in tranzitnih državah, zlasti v Magrebu, Mašreku in širši severni Afriki, lahko negativno vplivala na obete za tamkajšnjo gospodarsko rast in nova delovna mesta, s tem pa zaostri družbene in gospodarske razmere, če ne bodo sprejete ustrezne politične in gospodarske odločitve; ker bo to, poleg neobstoja demokratičnih načel, privedlo do notranjih napestosti in nestabilnosti, na kar opozarjajo nedavne demonstracije v Tuniziji, Alžiriji, Egiptu in številnih drugih državah v arabskem svetu, posledično pa povzročilo povečanje migracijskih tokov in še dodatno obremenilo sposobnosti za vključevanje priseljencev v ciljnih državah,

Torek, 5. april 2011

- R. ker mora EU zaradi sedanjih demografskih gibanj nujno razmisliti o tem, do kolikšne mere želi v prihodnjih letih odpreti meje za migracijske tokove iz izvornih in tranzitnih držav, da bi ublažila njihovo notranjo demografsko rast in družbene napetosti, ki jih ti tokovi povzročajo, in jim tako pomagala ohranjati notranjo stabilnost, in koliko mora vložiti v obnovljene gospodarske načrte teh držav, vključno z načrti za naložbe in ustvarjanje novih delovnih mest,
- S. ker bi morali sprejeti ukrepe, da bi se v ciljnih in tranzitnih državah izognili novim valom rasizma in ksenofobije,
- T. ker je priseljevanje v EU samo del obsežnejšega migracijskega pojava jug-sever in jug-jug; ker lahko geografska bližina držav evropske sosedske politike ter očitne razlike v standardih med migracijsko zakonodajo nekaterih od teh držav in držav EU ustvarijo „konkurenčno prednost“ za te države, zaradi česar se bo okreplil njihov status tranzitnih držav, njihova izpostavljenost in odgovornost kot morebitnih ciljnih držav pa se bosta zmanjšali,
- U. ker bi morala evropska sosedska politika dejavneje podpirati zmogljivosti sosednjih držav EU za obvladovanje migracije,
- V. ker se bodo zaradi nedavnih dramatičnih dogodkov v Egiptu ter drugih severnoafriških in bližnjevzhodnih državah tako zakoniti kot nezakoniti migracijski tokovi v Evropo najverjetneje okrepili,
- W. ker bi utegnile napetosti med izvornimi in tranzitnimi državami ter ciljnimi in tranzitnimi državami zaradi upravljanja migracijskih tokov v prihodnosti postati vir konfliktov in nesporazumov, če ne bo sprejeta bolj usklajena in učinkovita migracijska politika; ker lahko bolj usklajen in celosten pristop k obvladovanju priseljevanja prispeva k spoštovanju dostojanstva vseh priseljencev, ki bi utegnili zadovoljiti potrebe na področju delovne sile v tranzitnih in ciljnih državah ter spodbuditi razvoj v izvornih državah, ker bi bolj usklajen in celosten pristop k upravljanju migracije zagotovil polno spoštovanje človekovih pravic migrantov, ki so morda v stiski,
- X. ker imajo lahko zakonita in pregledna nakazila zdomcev načeloma pozitivno vlogo pri pospeševanju gospodarskega razvoja in ker je treba posebno pozornost posvetiti zaščiti pravice priseljencev do preživljanja svojih družin in vlaganja v svoje države,
- Y. ker mora Evropska unija razviti učinkovito in premišljeno politiko preseljevanja, podobno tistim, ki se izvajajo v Kanadi, Avstraliji ali Novi Zelandiji; ker nestabilnost v sosednjih regijah EU ogroža oblikovanje take politike preseljevanja,
- Z. ker lahko zunanja politika EU pozitivno dopolni in okrepi migracijske politike EU, prav tako pa mora obravnavati vire nestabilnosti v izvornih državah in voditi dejaven dialog s tranzitnimi državami o enotnih, na človekovih pravicah temelječih standardih za njihovo nacionalno migracijsko zakonodajo, da se ustvarijo enaki pogoji, ko bodo tako ciljne kot tranzitne države spoštovale ista pravila in priseljencem ponujale enako raven zaščite; ker bi morala EU tranzitnim državam zaradi njihovih različnih ravni razvoja zagotoviti finančno pomoč, da bodo dosegle standarde, primerljive z EU,
- AA. ker je podpredsednica Komisije/visoka predstavica za zunanjo in varnostno politiko poudarila, da je treba oblikovati celosten pristop k varnosti in stabilnosti, v katerem bodo razvojne strategije in trajnostni gospodarski obeti dopolnili in podprli operacije ohranjanja in vzpostavljanja miru, s tem pa omogočili dolgoročno stabilnost in varnost,

Torek, 5. april 2011

AB. ker sta nova struktura zunanje politike, ki jo uvaja Lizbonska pogodba, in ustanovitev Evropske službe za zunanje delovanje priložnost za ustvarjanje zelo koristnih sinergij med zunanjo in varnostno politiko na eni strani ter evropsko sosedsko politiko in politiko razvojnega sodelovanja na drugi strani, kot razsežnosti in strategiji, ki se vzajemno krepijo in so medsebojno povezane; ker ta nova struktura prav tako dopušča vlogo kulturne diplomacije v zunanjem delovanju EU; ker bi bilo takšne sinergije treba upoštevati že v fazi načrtovanja,

AC. ker je treba razlikovati med priseljenci ter prosilci za azil in begunci,

1. pozdravlja nedavne predloge Komisije o zakoniti migraciji oseb, ki ne iščejo azila, in jo poziva, naj razvije dodatne instrumente za oblikovanje skupne politike priseljevanja, naj ekonomsko migracijo upravlja tako, da bo spodbujala gospodarski in družbeni napredek v ciljnih, tranzitnih in izvornih državah, ter z večjo vključenostjo priseljencev krepí socialno kohezijo; poudarja, da je treba zagotoviti ustrezne informacije o možnostih zakonitega priseljevanja v EU, da bi preprečili nezakonito migracijo, bolje izkoristili program EU za zakonito priseljevanje, razjasnili trenutne obete in priložnosti v EU in razkrinkali lažne obljube trgovcev ter tako zmanjšali dobiček, ki ga imajo organizirani kriminal in trgovci z ljudmi zaradi potrebe ljudi po premikanju; poziva Komisijo, naj spodbuja zaščitne ukrepe za ranljive skupine in ljudi (zlasti ženske in otroke), ki so pogosto žrtev trgovine in spolnega izkoriščanja, in naj v tretjih državah vzpostavi centre za obveščanje o možnostih preseljevanja v EU; vendar poziva k ravnovesju med spodbujanjem zakonite migracije v EU in zagotavljanjem, da ima EU dovolj zmogljivosti za sprejem in uspešno vključevanje priseljencev;

2. spominja, da lahko dobro upravljana migracija zaradi nakazil priseljencev v izvorne države koristi tudi tretjim državam; poleg tega poudarja pomen podpiranja pobud, namenjenih spodbujanju sodelovanja priseljencev v razvojnih in izobraževalnih programih v izvornih državah;

3. poziva države članice, naj sodelujejo z državami, ki niso članice EU, pri zagotavljanju, da bodo informacije o zakoniti migraciji lahko dostopne in da se bo taka migracija aktivno zagovarjala;

4. meni, da je prisilna migracija med drugim posledica propadanja gospodarstev, osiromašenja prebivalstva, kršitev človekovih pravic, poslabšanja okolja, vedno večjih razlik med bogatimi in revnimi državami, državljanskih vojn, vojn za nadzor naravnih virov in političnega preganjanja;

5. podpira analitično in politično usmeritev podpredsednice in visoke predstavnice, ki je poudarila, da je potreben celosten in skladen pristop na osnovi ciljno usmerjenih strategij razvoja in človekovih pravic, kot dodaten ključen instrument zunanje politike EU za krepitev stabilnosti in reševanje varnostnih vprašanj ter za večjo učinkovitost mirovnih operacij; v zvezi s tem poziva h krepitvi vloge Frontexa za boljši nadzor migracijskih tokov; meni, da bi bilo glede na novo strukturo zunanje politike, ki jo uvaja Lizbonska pogodba, in ustanovitev Evropske službe za zunanje delovanje pomembno še naprej utrjevati medinstitucionalni dialog in razmislek o temeljih in ciljnih takšnega celovitega pristopa, zlasti kar zadeva ciljno usmerjene programe in partnerstva z državami upravičenkami, ki lahko zagotovijo trajni proces demokratizacije, dobro vodenje, spoštovanje človekovih pravic in gospodarsko rast, s tem pa večjo varnost in stabilnost;

Torek, 5. april 2011

6. poziva Komisijo, naj razvije sistem stalnega spremljanja za vse dejavnosti Frontexa, povezane z upravljanjem migracijskih tokov; meni, da je treba s človekovimi pravicami povezano razsežnost dejavnosti Frontexa jasno vključiti v celotno besedilo spremenjene uredbe o tej agenciji, zlasti pravico posameznika, da zapusti svojo državo, prepoved vračanja in pravico do iskanja azila; podpira uspešne dejavnosti Frontexa in njegovo sodelovanje z državami članicami pri uresničevanju skupnega evropskega azilnega sistema ter pozdravlja ustanovitev Evropskega urada za podporo prosilcev za azil; meni, da morajo biti dejavnosti in delovanje Frontexa in Evropskega urada za podporo prosilcev za azil stabilne in stalne, da bi države članice, ki jih to vprašanje še posebej zadeva, dobile potrebno podporo; poudarja potrebo po večji solidarnosti med vsemi državami članicami EU, zlasti najbolj ranljivimi, za čimbolj učinkovito usklajevanje politike in porazdelitev bremena;

7. ugotavlja, da sta v kontekstu vse tesnejših multilateralnih vezi z različnimi mednarodnimi akterji in osrednjimi donatorji, kot so EU, ZDA, Japonska in Kitajska, dolgoročno pa morebiti tudi druge države BRIC, na primer Brazilija in Indija, stabilnost in varnost skupni cilj in nujen pogoj za svetovno gospodarsko rast; ugotavlja še, da sta stabilnost in varnost izziv, ki ne zahteva le precejšnjih sredstev v časih proračunske varčnosti, temveč tudi ekonomijo obsega in usklajena prizadevanja; meni, da bi bilo treba začeti razmišljati o dejavnem dialogu med EU, ZDA, Japonsko, Kitajsko in mednarodnimi finančnimi ustanovami o usklajenih geografskih in tematskih strategijah za varnost, stabilnost in pomoč, ki bi imele večji kolektivni vpliv in bi prispevale k bolj uravnoteženemu, usmerjenemu in učinkovitemu dodeljevanju sredstev, obenem pa zagotovile pošteno porazdelitev bremena; je prepričan – med drugim v luči nedavnega pregleda tuje pomoči Bele hiše, ki je opozoril na pomembnost usklajevanja pomoči z drugimi donatorji – da bi bil prvi pomemben korak v smeri takšnega premisleka lahko vrh EU-ZDA o okrepljenem sodelovanju na področju humanitarne in razvojne pomoči, kjer bi iz čezatlantskega zornega kota opredelili skupne interese in temelje za politično usklajevanje;

8. poziva Komisijo, naj poskrbi za to, da bodo vsi morebitni sporazumi o ponovnem sprejetju, ki jih podpisujejo EU in njene države članice, v celoti upoštevali človekove pravice in načelo nevračanja ter ne bodo ogrožali oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito;

9. ugotavlja, da nudenje zaščite beguncem v sosednjih državah prinaša velike koristi, in EU poziva, naj to obravnava kot prednostno nalogo;

10. izraža zaskrbljenost, ker je trenutno v svetu približno 38 nestabilnih držav (indeks nedelujočih držav za leto 2010 organizacije Fund for Peace), v katerih je zaradi nestabilnosti ogrožena milijarda ljudi (Svetovna banka); ugotavlja, da so nestabilne države najbolj ranljive za notranje in zunanje politične in gospodarske pretrese ter da njihova nestabilnost prispeva k migracijskim procesom;

11. meni, da bi morala pomoč za politično in gospodarsko nestabilne države, ki so lahko vir nezakonitega priseljevanja ter varnostnih napetosti in nestabilnosti, poleg proračunske pomoči in strategij za vzpostavljanje in utrjevanje stabilnosti vedno vključevati tudi neposredne naložbe, strategije za dostop do trga EU, strategije za razvoj podeželja in zanesljivo preskrbo s hrano, podporo razvojnim ciljem tisočletja, politike za nova delovna mesta, razvoj infrastrukture, podporo za mala in srednja podjetja, možnosti mikroposojil ter strategije za spodbujanje demokracije in dobrega vodenja, družbeno vključenost, krepitev vloge žensk in manjšin ali prikrajšanih skupin ter versko strpnost, s čimer bi se izboljšale domače priložnosti in nadomestne možnosti za morebitne migrante; je trdno prepričan, da bi morale takšne strategije temeljiti na dejavnih partnerstvih, ki bi črpala iz načel odgovornosti in krepitve držav upravičenk, pa tudi na ciljnih, jasnih načrtih in pogojih za njihovo uresničitev, ki bi se določili skupaj z državami darovalkami, ter na primerjalnih merilih in strogih standardih odgovornosti; poudarja, da mora biti osnovno načelo programov, ki so deležni takšnega financiranja, ustvarjanje dodane vrednosti tako na regionalni kot na lokalni ravni, s čimer bo zagotovljeno, da bodo občutno prispevali k razvoju lokalnih gospodarstev;

Torek, 5. april 2011

12. poudarja, da bi bilo treba pri vseh raziskavah in analizah prihodnjih migracijskih trendov in oblik migracije, na primer kratkoročne, krožne in sezonske migracije, upoštevati morebitne povode zanjo, kot so politična in gospodarska kriza ali posledice podnebnih sprememb v državi izvora;

13. poziva Evropsko unijo in države članice, naj ukrepajo tako na domači kot na mednarodni ravni, da bi države, od koder prihajajo priseljenci, spodbudili k sprejetju in izvajanju ukrepov in politik za doseganje socialnega, ekonomskega in demokratičnega razvoja, da se njihovi državljani ne bi bili prisiljeni seliti;

14. poziva Komisijo Evropsko službo za zunanje delovanje, naj si še naprej prizadevata za razvoj in demokratizacijo izvornih držav ter krepitev pravne države, da bi rešili jedro problema, povezanega z migracijo;

15. spodbuja k ustanavljanju središč za obveščanje o migraciji in njeno upravljanje zunaj EU, ki bi tretjim izvornim ali tranzitnim državam pomagala oblikovati politiko priseljevanja glede na skrbi morebitnih migrantov in povratnikov, zagotavljala smernice o zakonitem priseljevanju ter o možnostih zaposlovanja in življenjskih razmerah v ciljnih državah ter pomagala pri poklicnem usposabljanju prihodnjih priseljencev na podlagi izkušenj pilotnega projekta v Bamaku na Maliju (CIGEM); poziva Komisijo naj pristojni odbor v rednih poročilih obvešča o novih pobudah za ustanovitev takšnih središč;

16. opominja, da je Parlament v resoluciji z dne 21. septembra 2010 o zmanjševanju revščine in odpiranju novih delovnih mest v državah v razvoju: pot naprej poudaril, da bi morala EU brez odlašanja ukrepati, kadar države ne spoštujejo svojih obveznosti glede vodenja in človekovih pravic iz trgovinskih sporazumov, pozval organe EU, naj zagotovijo strogo spoštovanje načela pogojenosti, kot ga določa sporazum iz Cotonouja, in poudaril, da bi se morala enaka merila pogojenosti uporabljati tudi za pomoč iz evropskega razvojnega sklada in finančnega instrumenta za razvojno sodelovanje; poudarja, da bi morala enaka merila pogojenosti veljati tudi za drugo pomoč EU, ne samo za razvojno in humanitarno, vključno z makrofinančno pomočjo, ki se zagotavlja s posojili Mednarodnega denarnega sklada, ter posojili v okviru programov EIB in EBRD, da bi morala takšna pomoč temeljiti na partnerstvu, skupnih ciljih in vrednotah ter predanosti in da bi morala izpolniti tako pričakovanja donatorja kot prejemnika; poudarja še, da bi morala biti aktivna pomoč EU državam upravičenkam učinkovita in usmerjena v rezultate ter da bi bilo treba upoštevati osrednje vrednote EU; poziva podpredsednico/visoko predstavnico in Komisijo, naj si pri oblikovanju strukture finančne pomoči EU in v dvostranskih odnosih z državami, ki jo prejemajo, prizadevata za predanost EU in njenim temeljnim vrednotam; meni, da bi bilo treba na ravni EU začeti razmišljati o osnovah in obsegu uporabe meril pogojenosti za finančno pomoč EU;

17. pozdravlja klavzule o človekovih pravicah v vseh dvostranskih trgovinskih sporazumih EU in se strinja, da se v trgovinski režim z državami v razvoju prek splošnega sistema preferencialov vključi načelo pogojenosti; priznava, da se načelo pogojenosti ne uporablja vedno, saj se je izkazalo, da Komisija okleva pri izrekanju sankcij državam v razvoju, ki ne spoštujejo obvez glede človekovih pravic, dobrega upravljanja in demokratizacije; poziva Evropsko komisijo, naj razmisli o sankcijah, kadar so potrebne, a jo opozarja, naj pred njihovim sprejetjem pozorno preuči posledice takšnih ukrepov za prebivalstvo držav upravičenk;

18. meni, da bi bilo treba za tranzitne države uporabljati podobne politike kot za države izvora, na primer kar zadeva strategije za zmanjševanje revščine, neposredne naložbe in dostop do trga, ter dati poudarek programu zaposlovanja, ki bo prinesel obete za učinkovito in dolgoročno družbeno vključenost, stabiliziral notranji trg dela in izboljšal dolgoročni potencial tranzitnih držav;

Torek, 5. april 2011

19. meni, da morajo EU in države članice pri upravljanju nezakonitih migracijskih tokov v celoti upoštevati pravice prosilcev za azil in se vzdržati sprejemanja ukrepov, ki bi morebitne begunce odvrnili od tega, da bi zahtevali zaščito;
20. poziva Komisijo, naj razvije mehanizem za ugotavljanje, kdo je odgovoren za nastanitev prosilcev za azil in preučitev njihovih vlog, pa tudi za boj proti nezakonitemu priseljevanju, saj na teh področjih nekatere države članice zaradi svoje zemljepisne lege ali demografske sestave nosijo neenakomerno breme;
21. poziva Komisijo, naj vzpostavi nadzorni sistem, ki bo preverjal spoštovanje pravic beguncev in prosilcev za azil pri opravljanju vstopnih (in predvstopnih) kontrol v skladu z zakonikom o schengenskih mejah, da se čim prej odkrijejo morebitne pomanjkljivosti;
22. poudarja, da so misije EU za opazovanje volitev pomemben korak v vsakem procesu demokratizacije in dobrega vodenja, in je prepričan, da bi morale biti del širšega okvira podpore pri dolgoročnem procesu demokratizacije; poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj okrepi postopke za nadaljnje spremljanje in misije, da bi preverili, ali se izvajajo priporočila misije za opazovanje volitev, in v zvezi s tem poudarja, da je treba ustrezno nadaljnje spremljanje izvajanja teh priporočil nujno zagotoviti; poudarja, da so posredovanje, preprečevanje konfliktov, strategije za reševanje ter gradnja institucij in zmogljivosti zelo pomembni za regionalne organizacije, kot je Afriška unija, ki ima pomembno vlogo pri ohranjanju in utrjevanju miru; meni, da bi morala podpora za Afriško unijo vključevati razvoj zmogljivosti za mejne kontrole in pomoč vsem priseljencem v stiski; meni, da bo učinkovita krepitev regionalnih organizacij, na primer Afriške unije, Unije za Sredozemlje ali vzhodnega partnerstva, ki prispevajo k miru in stabilnosti v regijah, spodbudila regijsko povezovanje in nastanek čezmejnih gospodarskih con;
23. ugotavlja, da je bil dosežen napredek pri izvajanju globalnega pristopa k vprašanju migracij, katerega cilj je spodbujati celovita partnerstva z izvornimi in tranzitnimi državami ter podpirati sinergije med migracijo in razvojem; poudarja, da je treba še dodatno izboljšati uporabo glavnih orodij globalnega pristopa k vprašanju migracije (partnerstva pri mobilnosti, migracijske misije, migracijski profili, platforme za sodelovanje); poudarja, da bi bilo treba cilje migracijske politike vedno postaviti v središče političnega dialoga z izvornimi in tranzitnimi državami, pa tudi povečati politično usklajenost v zvezi s tem, zlasti na področju razvojne politike; meni, da bi bilo treba racionalizirati različne procese dialoga ter okrepiti sinergije med migracijo in razvojem; meni, da bi bilo treba okrepiti prizadevanja v podporo razvojnim projektom in izvornih in tranzitnih državah, ki dvigujejo tamkajšnji življenjski standard, povečujejo regulativne in institucionalne zmogljivosti in izboljšujejo infrastrukturo, da bo mogoče učinkovito obravnavati migracijske tokove, hkrati pa upoštevati mednarodne standarde zaščite in izvajati načelo nevračanja;
24. poudarja pomembno vlogo svetovnega foruma o migracijah in razvoju, ki zagotavlja strukturiran okvir za spodbujanje okrepljenega dialoga in sodelovanja med vladnimi in nevladnimi akterji, vključno s civilno družbo;
25. obžaluje dejstvo, da je bila v trenutnih okoliščinah edina možnost zamrznitev sporazuma o sodelovanju med EU in Libijo, in meni, da bi bilo treba to odločitev preklicati takoj, ko bo sestavljena novačasna vlada, pripravljena ta sporazum izvajati ob spoštovanju demokratičnih in človekovih pravic, cilj vsega tega pa je zagotoviti finančno podporo za afriške države, da bodo lahko ustvarile trajne alternative za migracijo, za razvoj učinkovitejšega sistema za upravljanje delovne migracije v Libiji z nadaljnjim usposabljanjem priseljencev, ki so že v državi, za povečanje zmogljivosti Libije, da pritegne ter socialno in ekonomsko vključi priseljence, zlasti iz svojih južnih sosed, ter za ustvarjanje temeljev za učinkovit sistem upravljanja migracije v Libiji; v zvezi s tem poudarja, da bi morala EU uporabiti svoj vpliv in prepričati Libijo, naj dovoli, da se UNHCR vrne v državo; je prepričan, da bi bilo treba sporazume o sodelovanju na področju migracij skleniti tudi z drugimi državami v bližini EU, da bi v skladu z mednarodnimi sporazumi skupaj zagotavljali podporo nestabilnim državam v soseščini;

Torek, 5. april 2011

26. ugotavlja, da pri reševanju trenutne humanitarne krize v severni Afriki agencija Frontex ne more biti osrednje orodje za obvladovanje migracijskih tokov, ki nastajajo v tej regiji, in poziva EU, naj pripravi hiter in usklajen odgovor v okviru celovite dolgoročne strategije za obravnavanje političnih sprememb in nestabilnih držav, s čimer bo odpravila temeljne vzroke za migracijske tokove; poziva Svet, naj na podlagi solidarnostne določbe iz člena 80 Pogodbe o delovanju Evropske unije pripravi akcijski načrt za delitev bremena, da se olajša ponovno naseljevanje beguncev iz te regije, in zagotovi pomoč za razseljene osebe v skladu z določbami iz Direktive Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb; poziva Svet, naj nujno pospeši sprejetje enotnega azilnega sistema EU ter dokonča postopke soodločanja, povezane z uvedbo skupnega programa EU za ponovno naselitev in evropskim skladom za begunce v obdobju 2008–2013, kot je Parlament priporočil maja 2010; opominja, da morajo države članice spoštovati načelo nevračanja;

27. poudarja osrednjo vlogo Evropskega parlamenta pri krepitevi svobode in demokracije v naši sosesčini; v zvezi s tem je prepričan, da bi moral Evropski parlament pozorno spremljati proces demokratizacije v južnem Sredozemlju, zato predlaga reden in strukturiran *ad hoc* dialog z visoko predstavnico/podpredsednico, da se oceni dogodke v tej regiji in opredeli kratko- in dolgoročne cilje ter potrebne podporne ukrepe;

28. vztraja pri tem, da se v revidirani evropski sosedski politiki resnična pozornost nameni dialogu o človekovih pravicah in demokraciji; meni, da gibanja v podporo demokraciji ter demonstracije in njihovo surovo zatiranje, ki ga v državah, kot sta Tunizija in Egipt, izvajajo oblasti, dokazujejo, da dialogi evropske sosedske politike o demokraciji in človekovih pravicah niso bili učinkoviti;

29. pozdravlja zaključek pogajanj o sporazumu o vračanju med EU in Turčijo ter poziva k uspešnemu dokončanju vseh potrebnih faz, da bosta obe strani začeli sporazum čim prej v celoti izvajati;

30. poziva Komisijo, naj okrepi sodelovanje s tranzitnimi državami in državami izvora nezakonitih priseljencev v sporazumih, ki jih je ali jih bo sklenila Evropska unija, oziroma v bilateralnih sporazumih med državami članicami in tretjimi državami, da bi zmanjšali obseg nezakonitega priseljavanja in spodbujali spoštovanje zakonodaje, kar bo v korist priseljencev, prebivalcev držav članic in držav, od koder prihajajo priseljenci;

31. meni, da je za učinkovito načrtovanje, sprejetje, izvajanje in ocenjevanje migracijske politike nujno treba uskladiti statistike o migraciji v sodelovanju z državami članicami; opozarja na pomen evropske migracijske mreže, ki bi lahko veliko prispevala na tem področju;

32. poudarja, da so nujno potrebni skladni, celoviti in primerljivi statistični podatki o priseljencih, saj stalna nihanja te populacije in spreminjanje narave migracijskih tokov pomenijo dejanski izziv za oblikovalce politike, ki za sprejemanje odločitev potrebujejo zanesljive podatke in informacije;

33. poziva Komisijo, naj v okviru potekajoče revizije evropske sosedske politike razmisli o posebnem financiranju za oblikovanje obnovljenega, trdnega gospodarskega programa v državah sosedske politike, med drugim na področju zaposlovanja; meni, da bi bilo treba z državami sosedske politike razpravljati o uskladitvi njihove nacionalne migracijske zakonodaje s standardi EU, vključno s standardi spoštovanja človekovih pravic, kot so pravica do azila, sistem zaščite za nezakonite priseljence in enake pravice za vse priseljence; se zavzema za sklenitev več partnerskih sporazumov o mobilnosti z državami sosedske politike, poleg že obstoječih z Moldavijo in Gruzijo;

Torek, 5. april 2011

34. poziva k oblikovanju celovite politike preseljevanja, ki bo povezana z vsemi razvojnimi strategijami in instrumenti, ki temeljijo na visoki ravni politične in operativne solidarnosti, medsebojnem zaupanju, preglednosti, partnerstvu, skupni odgovornosti in združenih prizadevanjih prek skupnih načel in konkretnih ukrepov ter na vrednotah iz Lizbonske pogodbe;
35. poziva Komisijo, naj razvije celovit pristop k zakonitemu priseljevanju, pri tem pa upošteva potrebo evropskega trga dela po delovni sili ter zmogljivost posameznih držav članic za sprejemanje priseljencev in njihovo integracijo; meni, da je lahko skupna politika EU na področju zakonitega priseljevanja spodbuda tako za evropsko gospodarstvo kot za gospodarstva izvornih držav;
36. meni, da bi se morali sporazumi s tretjimi državami, ki zadevajo več držav članic EU, sklepati na evropski ravni ob polnem upoštevanju člena 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije;
37. poziva institucije in države članice EU k učinkovitejšemu usklajevanju donatorske pomoči, da bi zagotovile bolj celosten in trajnosten pristop k obvladovanju migracijskih tokov;
38. poziva k temu, da se razvojna pomoč loči od upravljanja migracijskih tokov in da se je ne pogojuje z vračanjem priseljencev, poudarja, da bi moral biti cilj razvojne pomoči EU odprava razlogov za migracijo, kot so revščina, podnebne spremembe in lakota;
39. poudarja, da bi lahko Unija za Sredozemlje in vzhodno partnerstvo ustvarila dodano vrednost pri obravnavi vprašanja migracije in njenih posledic; poziva podpredsednico/visoko predstavnico in države članice, naj okrepijo prizadevanja za začetek neoviranega delovanja Unije za Sredozemlje; meni, da bi moralo biti vprašanje migracijskih tokov prednostna naloga za ukrepanje v okviru te unije in vzhodnega partnerstva;
40. poziva Evropsko unijo, naj razmisli o ukrepih za revizijo instrumenta za razvojno sodelovanje, evropskega razvojnega sklada in instrumenta za humanitarno pomoč v smislu spodbujanja človekovega razvoja in demokracije v nestabilnih državah;
41. poziva k dodatnim prizadevanjem za spodbujanje skladnosti razvojnih politik v okviru migracijske politike EU in k opustitvi uporabe uradne razvojne pomoči za politike, namenjene preprečevanju in nadziranju migracije na način, ki vključuje kršitve človekovih pravic migrantov; meni, da bi bilo treba uradno razvojno pomoč uporabiti kot spodbudo za učinkovit razvoj, s čimer bi zmanjšali migracije, ki jih povzročajo revščina, politična nestabilnost in politično zatiranje;
42. pozdravlja izjavo iz Tripolija, objavljeno ob koncu tretjega vrhovnega srečanja Afrika-EU, ki potrjuje zavezanost skupnim prizadevanjem za spopadanje s stvarnostjo in izzivi migracije ter njenimi povezavami z razvojem;
43. poziva k učinkovitejšim partnerstvom z institucijami, ki spodbujajo regijsko in gospodarsko povezovanje, kar lahko prispeva tudi k iskanju trajnih in dolgoročnih rešitev za resnične probleme migracije jug-jug;
44. poudarja, da bi morala Komisija bolje raziskati migracije z juga na jug zaradi podnebnih sprememb in v raziskave vključiti število prizadetih ljudi, ogroženih regij, migracijskih gibanj in zmogljivosti držav gostiteljic; prav tako poziva k podpiranju raziskovalnih zmogljivosti držav v razvoju;
45. poudarja pomen vključevanja integracije v razvojne strategije partnerskih držav, da se zmanjša revščina in doseže razvojne cilje tisočletja;

Torek, 5. april 2011

46. pozdravlja ustanovitev opazovalnice držav AKP za migracijo, saj je uporaben instrument za posredovanje podatkov in orodij oblikovalcem politik v državah AKP, s katerimi bodo lahko izboljšali državne strategije preseljevanja, pa tudi predlog za ustanovitev migracijske opazovalnice, ki bo pristojna za stalno in podrobno spremljanje vseh vprašanj, povezanih z migracijskimi tokovi v Latinski Ameriki, delovala pa bo pod nadzorom in usklajevanjem fundacije Evrope, Latinske Amerike in Karibov;

47. priporoča, da se finančna sredstva za krepitev povezave med preseljevanjem in razvojem dodeljujejo bolj učinkovito; priznava, da je treba izboljšati medsebojno dopolnjevanje in pravočasno uporabo različnih finančnih instrumentov EU za zunanje ukrepe;

48. poudarja, da je treba okrepiti strategije za povezovanje pomoči, obnove in razvoja, da se poišče trajne rešitve za razseljene osebe in begunce; priznava pomen usklajenega humanitarnega odziva kot predhodnika vzdržne razvojne politike v državah po konfliktih;

49. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj vlaga v strokovnost in poskrbi za jasen mandat za zaposlene tako na sedežih kot v delegacijah, kar bo omogočilo boljše usklajevanje med tematskim programom za migracije in azil ter geografskimi programi instrumenta za razvojno sodelovanje;

50. zahteva, da se pojasnita vlogi Evropske službe za zunanje delovanje in DEVCO ter da se zagotovi usklajevanje med njima; spodbuja DEVCO, naj prevzame vodilno vlogo v fazi načrtovanja za politiko preseljevanja;

51. poudarja, da je treba upoštevati izkušnje iz tematskega programa za migracije in azil, kar zadeva politični dialog na ravni držav, da se zagotovi skladnejše in učinkovitejše načrtovanje v smislu državnih in regionalnih strategij;

52. poziva k okrepljenim prizadevanjem za zmanjšanje negativnih učinkov bega možganov in odhajanja strokovnjakov, ki prizadene zlasti bistvene sektorje, kot sta zdravstvo in izobraževanje; poudarja, da je treba spodbujati „pridobivanje možganov“, programe za pomoč pri vračanju in krožno migracijo, urediti metode zaposlovanja in podpreti gradnjo zmogljivosti, s pomočjo ukrepov, kot je razvoj poklicnega usposabljanja; poziva Komisijo, naj prouči, ali so programi krožne migracije uporaben instrument in katera vrsta krožnosti (enkratna/zaporedna; kratkoročna/dolgoročna; spontana/upravljana) bi prinesla najboljše rezultate državam v razvoju in razvitim državam;

53. poziva Komisijo, naj pri pripravi novih instrumentov zunanjega delovanja za obdobje po letu 2013 zagotovi, da bo predlagana struktura omogočila sinergije in vzajemno krepitev med razvojnim, varnostnim in stabilnostnim stebrom, hitro dodeljevanje sredstev za izredne razmere in obnovo, hitro zagotavljanje pomoči in podpore migrantom v stiski, zlasti tistim, ki so v posebej ranljivem položaju, na primer ženskam in mladoletnikom brez spremstva, posebne programe za aktivno pomoč ogroženim manjšinam, vključno z verskimi in etničnimi ter lezbijkami, geji, biseksualci, transvestiti in transseksualci, in podporne ukrepe za blažitev posledic podnebnih sprememb, krčenja gozdov, širjenja puščav in izgube biotske raznovrstnosti ter za ohranjanje gospodarskega in družbenega okolja prizadetih skupnosti;

54. poziva k razvoju politik, v katerih bo upoštevan poseben položaj ogroženih skupin, kot so ženske, otroci in invalidi, ter posledično tudi k vzpostavitvi ustrezne infrastrukture, kot so bolnišnice, šole in učna oprema, pa tudi potrebna socialna, psihološka in upravna podpora;

Torek, 5. april 2011

55. opozarja na pomembno vlogo, ki so jo v EU imeli centri za rehabilitacijo žrtev mučenja pri uspešnem vključevanju priseljencev, med drugim beguncev in prosilcev za azil; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je bil sprejet sklep o postopni odpravi financiranja teh centrov v EU v okviru evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice; poziva Komisijo, naj poskrbi, da financiranje teh centrov ne bo okrnjeno in da ne bo prepuščeno državam članicam;

56. poziva Komisijo, naj objavi zunanjo oceno regionalnih programov zaščite in naj začne razpravo o tem, ali naj se ti programi še naprej izvajajo;

57. glede misij SZVP/SVOP meni, kot je poudarila tudi visoka predstavnica/podpredsednica, da bi bilo pomembno strategije za varnost in stabilnost dopolniti s priložnostno podporno razvojno pomočjo in strategijami na področju človekovih pravic ter tako dolgoročno izkoreniniti temeljne vzroke negotovosti in nestabilnosti; v zvezi s tem spominja na dejstvo, da takšen celovit pristop ne zahteva le boljšega usklajevanja pod vodstvom ESZD, pač pa tudi dodatna priložnostna proračunska sredstva, namenjena podpornim strategijam;

58. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku Evropskega sveta, predsedstvu Sveta Evropske unije, predsedniku Komisije, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski investicijski banki, vladam in parlamentom držav članic Evropske unije, vladam in parlamentom držav kandidatk za pristop EU, vladam in parlamentom držav članic parlamentarne skupščine za odnose z vzhodnimi sosedskimi državami (EURONEST) in evro-sredozemskega partnerstva (EUROMED), zunanjemu ministrstvu ZDA, Evropski banki za obnovo in razvoj (EBRD), Svetovni banki, Afriški uniji, Vseafriškemu parlamentu, Mednarodni organizaciji za migracije in Uradu visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR).

Vloga žensk v kmetijstvu in na podeželju

P7_TA(2011)0122

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o vlogi žensk v kmetijstvu in na podeželju (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji, zlasti njenih členov 2 in 3, in Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti njenih členov 8, 153 in 157,
- ob upoštevanju Odločbe Sveta 2006/144/ES z dne 20. februarja 2006 o strateških smernicah Skupnosti za razvoj podeželja (programsko obdobje 2007–2013) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2008 o položaju žensk na podeželskih območjih EU ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sklepov seminarja na temo Ženske v trajnostnem razvoju podeželskih območij, ki je na pobudo španskega predsedstva EU potekal od 27. do 29. aprila 2010 v Cáceresu ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ UL L 55, 25.2.2006, str. 20.

⁽²⁾ UL L 277, 21.10.2005, str. 1.

⁽³⁾ UL C 66 E, 20.3.2009, str. 23.

⁽⁴⁾ Dokument Sveta 09184/2010.